

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/882/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114224731
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114224731.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: S. P., bytom S. XXX/X, T., právne zastúpený JUDr. Matejom Valjentom, advokátom so sídlom Jesenského 232, Partizánske, proti odporcom: 1/ Q. J., bytom D. XXXX/XX, T., 2/ T. J., bytom D. XXXX/XX, Trenčín, obaja právne zastúpený JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom Palackého 85/5, Trenčín, o povolenie obnovy konania, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 17C/280/2014-81 zo dňa 28. júla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania vedeného tamojším súdom pod sp. zn. 15C/176/2011 a zároveň rozhodol, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ podal návrh na obnovu konania v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a) a písm. b) O.s.p., ktorý odôvodňoval skutočnosťou, že môže predložiť dôkaz, ktorý bez vlastnej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktorý pre neho môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie a to prijmový a pokladničný doklad preukazujúci prijatie sumy 20.000,- Eur odporcami od navrhovateľa. Predmetné potvrdenia navrhovateľ nemohol predložiť v pôvodnom konaní pretože ich nemohol nájsť. Až pri triedení nepotrebných vecí tieto doklady našiel. Za účelom rozhodnutia o návrhu navrhovateľa súd prvého stupňa nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnili účastníci konania, ani právny zástupca navrhovateľa, ktorý požiadal súd o odročenie pojednávania, ktorú súd prvého stupňa neakceptoval nakoľko žiadosť o odročenie pojednávania nespĺňala náležitosti riadnej žiadosti. Preto vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že navrhovateľom uvádzaná skutočnosť o nájdení pokladničného a výdavkového dokladu nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. Uviedol, že ust. § 228 ods. 1 písm. b) O.s.p. sa vzťahuje na prípady, v ktorých účastník konania tieto dôkazy voči súdu v pôvodnom konaní použil (dôkazy označil a navrhol ich vykonanie), nemohli byť ale súdom vykonané preto, lebo tomu bránila nejaká objektívna prekážka. V danom prípade táto skutočnosť, teda že tieto dôkazy nemohli byť objektívne vykonané, preukázaná nebola a navyše ani nebola tvrdená. Takisto konštatoval, že nejde ani o dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods.1 písm. a) O.s.p. Skutočnosť, že navrhovateľ našiel pri upratovaní dôkaz, ktorý nepredložil v pôvodnom konaní, nie je dôkazom, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Bolo mu zrejmé, že navrhovateľ si sám zavinil nepredloženie navrhovaných dôkazov, pretože nimi disponoval, ale nevedel ich nájsť, pričom ich našiel až po vyhlásení dokazovania za skončené a predložil ich odvolaciemu súdu v pôvodnom konaní, ktorý sa týmito dôkazmi, z dôvodov ktoré uviedol, odmietol zaoberať. Ďalšie navrhovateľom uvádzané skutočnosti v návrhu na obnovu konania nepovažoval za dôvody na povolenie obnovy konania, pričom uviedol, že z veľkej časti návrhu na obnovu konania sa navrhovateľ zaoberá nesprávnosťou postupu a rozhodnutia súdu

v pôvodnom konaní, a takisto nesprávnosťou postupu a rozhodnutia odvolacieho súdu. V tejto časti mal za to, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy v pôvodnom konaní. Uviedol, že ak sa odvolací súd odmietol zaoberať dôkazom, ktorý predložil v odvolacom konaní a navrhovateľ s týmto postupom odvolacieho súdu nesúhlasil, mohol prípadne využiť svoje právo podať dovolanie, čo však zo súdu neznámych dôvodov neurobil. Z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal existenciu zákonného dôvodu na povolenie obnovy konania, návrh navrhovateľa na obnovu konania zamietol.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu navrhovateľa z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e) a f) O.s.p. na základe čoho navrhol odvolaciemu súdu, aby ten zmenil výrok napadnutého uznesenia tak, že návrh na povolenie obnovy konania sa povoľuje alternatívne, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že neodročil vytyčené pojednávanie na základe jeho žiadosti o odročenie z dôvodu, že bol toho dňa hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici v Pezinku. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa o tom, že žiadosť o odročenie pojednávania neobsahovala všetky náležitosti v zmysle zákona. Mal za to, že v zmysle ust. § 119 ods. 2 O.s.p. jeho žiadosť o odročenie pojednávania obsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom, pričom bol to súd prvého stupňa, ktorý mal povinnosť v zmysle predmetného ustanovenia bezodkladne oznámiť ako o žiadosti rozhodol. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/415/2009 zo dňa 19.05.2010 a sp. zn. 3Cdo/4/2012 zo dňa 09.02.2012. Pripomenul, že príjmový a pokladničný doklad nie sú jedinými dôkazmi uvádzanými v návrhu na obnovu konania. V súdnom spise sa totiž nachádza doplnenie žaloby zo strany navrhovateľov 1/ a 2/, pričom toto doplnenie nebolo odporcovi v priebehu konania pred súdom prvého stupňa nikdy doručené, čím došlo k porušeniu procesného postupu v zmysle § 114 ods. 2 O.s.p. a ako aj základných princípov občianskeho súdneho procesu a to k porušeniu rovnosti účastníkov konania. Ďalej poukázal na to, že súd prvého stupňa v pôvodnom konaní, na základe návrhu navrhovateľov odročil predposledné pojednávanie aj z dôvodu zabezpečenia správy od spoločnosti ARTKONTI, s.r.o., s tým, že kto vyplatil záväzok navrhovateľov, avšak správa od uvedenej spoločnosti bola doručená do súdneho spisu až po vyhlásení rozsudku. Z uvedeného dôkazu má vyplývať, že skorší úver od spoločnosti ARTKONTI, s.r.o., vyplatili sami navrhovatelia 1/ a 2/, pričom takémuto záveru má svedčať aj ďalší dokaz - kvitancia vystavená ARTKONTI, s.r.o. Preto z dôvodu určenia správneho a nespochybniteľného dátumu úhrady pohľadávky je potrebné vypočítanie zodpovednej osoby zo spoločnosti ARTKONTI, s.r.o. Záverom taktiež uviedol, že súčasťou návrhu na povolenie obnovy konania bol aj návrh o odklad vykonateľnosti rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého sa týka uvedená obnova konania. Súd však o predmetnom návrhu doposiaľ nerozhodol.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/176/2011. Svoj návrh odôvodnil v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. a to konkrétne tým, že môže predložiť dôkaz - príjmový a výdavkový doklad, ktorý nebol v pôvodnom konaní uplatnený. Súd prvého stupňa v predmetnej veci nariadil na deň 28.07.2015 pojednávanie za účelom prejednania návrhu. Toho istého dňa navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu emailom požiadal o zmenu termínu pojednávania z dôvodu jeho hospitalizácie v nemocničnom zariadení. Navrhovateľ zároveň trval na svojej osobnej účasti na pojednávaní, pričom uviedol, že potvrdenie o hospitalizácii doručí súdu bezodkladne po jej ukončení. Súd prvého stupňa jeho žiadosti nevyhovel a na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu návrh na obnovu konania zamietol.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 119 ods. 2 O.s.p., Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa

o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa § 119 ods. 3 O.s.p., k je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávani. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

V prejednávanej veci navrhovateľ namieta, že mu bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku nevyhovenia jeho žiadosti o zmenu termínu pojednávania. Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Medzi takéto procesné práva patrí nepochybne aj právo účastníka na prejednanie veci v jeho prítomnosti a aj právo vyjadriť sa k všetkým vykonávaným dôkazom. Súdna prax je jednotná v tom, že ak súd prejedná (prípadne aj rozhodne) vec v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.), predstavuje takýto postup procesné pochybenie, ktoré má za následok porušenie práva na spravodlivý proces a teda odňatie možnosti konať pred súdom.

Ustanovenie § 115 O.s.p. ukladá súdu, aby na nariadené pojednávanie predvolal účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná; potom je len na účastníkovi, či svoje právo využije, či nevyužije. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. totiž súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní, ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie bez toho, že by požiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd prejednať vec v jeho neprítomnosti. Súd tak môže v zmysle cit. ustanovenia prejednať vec v neprítomnosti riadne predvolaného účastníka za predpokladu, že neprítomný účastník nepožiadal - z dôležitého dôvodu - o odročenie pojednávania.

Aké náležitosti má obsahovať návrh na odročenie pojednávania upravuje ods. 2 a 3 ustanovenia § 119 O.s.p., ktoré boli do Občianskeho súdneho poriadku vložené novelou vykonanou zákonom č. 388/2011 Z. z. s účinnosťou od 01. januára 2012. Táto novela v § 119 ods. 3 O.s.p. stanovila, že ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať ako ďalšiu, osobitnú náležitosť, vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávani a upravila, čo musí ošetrojúci lekár vo svojom vyjadrení výslovne skonštatovať, aby vyjadrenie bolo možné považovať za právne relevantné. To znamená, že zdravotný stav účastníka podľa súčasnej právnej úpravy možno považovať za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania spravidla vtedy, ak účastník pripojí k návrhu vyjadrenie ošetrojúceho lekára v zákonom požadovanom znení.

Odvolací súd sa preto zameril na skúmanie toho či boli dodržané podmienky pre postup súdu v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. resp. či žiadosť navrhovateľa spĺňala zákonom predpísané náležitosti podľa § 119 ods. 2 a 3 O.s.p., pričom zistil, že žiadosť navrhovateľa o zmenu termínu pojednávania neobsahuje náležitosť v zmysle § 119 ods. 3 O.s.p. a to vyjadrenie ošetrojúceho lekára. Navrhovateľ sa preto mýli pokiaľ poukazuje na to, že jeho žiadosť spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, v tomto prípade totiž opomenul práve predmetné ust. § 119 ods. 3 O.s.p., ktoré ako určujúcu podmienku v prípade žiadosti o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, o ktoré v tomto prípade išlo, určuje práve predloženie predmetného vyjadrenia od ošetrojúceho lekára.

Za takýto doklad nebolo možné považovať navrhovateľom dodatočne predloženú Predbežnú prepúšťaciu správu zo dňa 10.08.2015. Podľa názoru odvolacieho súdu takýto doklad, ktorého obsah iba potvrdzuje, že navrhovateľ v určitom čase bol hospitalizovaný v zdravotníckom zariadení nespĺňa náležitosti v zmysle ust. § 119 ods. 3 O.s.p., v predmetnej správe totižto chýba ono vyjadrenie ošetrojúceho lekára o tom, že bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu nie je schopný zúčastniť sa pojednávania. Odhliadnuc od toho toto vyjadrenie bolo doručené súdu prvého

stupňa až dodatočne, pre splnenie zákonnej podmienky bolo nutné, aby takéto vyjadrenie bolo doložené už v rámci návrhu na odročenie pojednávania. Z uvedeného dôvodu preto súd prvého stupňa neodňal navrhovateľovi právo konať pred súdom a ten konal riadne v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keď vec prejednal bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu.

Navrhovateľ v tejto súvislosti taktiež namietal, že ho súd prvého stupňa mal v zmysle § 119 ods. 2 O.s.p. bezodkladne informovať ako o jeho žiadosti rozhodol. Podľa odvolacieho súdu v danej veci bolo potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že navrhovateľ podáva svoj návrh na zmenu termínu pojednávania dňa 28.07.2015 teda v deň vytýčeného pojednávania. Za takejto situácie bude akceptovateľné ak sa s uvedeným návrhom vysporiada v rámci napadnutého uznesenia s uvedením dôvodov svojho rozhodnutia. Túto povinnosť si tak súd prvého stupňa splnil (str. 2 napadnutého uznesenia). O tom, že predmetný postup možno považovať aj za ústavne konformný sa vyjadril napr. aj Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 250/2014 zo dňa 16.04.2014. Na základe uvedeného preto odvolací súd nepovažoval ani túto námietku za dôvodnú.

Na danú vec odvolací súd zároveň neaplikoval právny názor vyslovený v rozhodnutiach Navyššieho súdu SR, na ktoré navrhovateľ poukazoval, nakoľko tie nerefletovali právnu úpravu účinnú od 01.01.2012 v zmysle novely O.s.p. a to zákona č. 388/2011 Z. z.

Odvolací súd sa taktiež stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Navrhovateľom uvádzaný dôvod obnovy konania - nájdenie príjmového a výdajkového dokladu nemožno považovať ani za jeden z relevantných dôvodov obnovy konania uvádzaných v § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p.

Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania je medzi iným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 221 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne, že sa nemohli vykonať dôkazy a zároveň, že môžu privodiť pre účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Skutočnosti a dôkazy, ktoré má na mysli § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. sú (v porovnaní s pôvodným konaním) nové vtedy, pokiaľ účastník konania i napriek tomu, že v dobe pôvodného rozhodnutia tieto objektívne existovali, ich nemohol bez svojej viny použiť preto, že o nich nevedel a ani inak z procesného hľadiska nezavinil, že nesplnil povinnosť tvrdenia alebo dôkaznú povinnosť. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 228 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) ide vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak ním navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru.

V predmetnej veci ako správne uviedol súd prvého stupňa tak neboli splnené podmienky v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Navrhovateľ uviedol, že predmetný dôkaz našiel pri upratovaní. Je zrejmé, že navrhovateľ si tak sám zavinil, že nemohol predmetný dôkaz použiť v pôvodnom konaní. Preto uvedené nezakladá dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. K obdobným záverom došiel odvolací súd aj v prípade dôvodov obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b) O.s.p., nakoľko vykonaniu dôkazu bránila subjektívna prekážka vo sfére navrhovateľa a nie prekážka objektívneho charakteru. Odvolací súd totiž neporiadok vo vlastných veciach navrhovateľa za prekážku objektívneho charakteru nepovažuje.

V prípade ďalších odvolacích námietok ako nedoručenie doplnenia žaloby v pôvodnom konaní ako aj doručenie správy od spoločnosti ARTKONTI, s.r.o., po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní, odvolací súd nepovažuje za smerodajné vo vzťahu k obnove konania. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý uviedol, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy v pôvodnom konaní. Uvedené skutočnosti boli uplatnené už v pôvodnom konaní. Pokiaľ sa súd v pôvodnom konaní dopustil procesných pochybení v podobe nedoručenia doplnenia žaloby prípadne nevykonania niektorých dôkazov tieto nedostatky bolo možné namietat iba v rámci odvolacieho konania prípadne podaním dovolania a nie v rámci obnovy konania.

V prípade návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia je odvolací súd toho názoru, že vzhľadom k tomu, že súd rozhodol o povolení obnovy konania tak, že návrh zamietol je posudzovanie návrhu na odklad vykonateľnosti bezpredmetné, obzvlášť za stavu, keď v zmysle ust. § 233 O.s.p. je predpokladom jeho nariadenia existencia pravdepodobnosti, že sa návrhu vyhovie.

Preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešným odporcom 1/ a 2/ v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko si títo žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnili a z obsahu spisu im trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.